

Yakup

mektubu

Mesihçi olmanın pratik tarafı

*Toplulukta grup çalışmalarına
uygun bir kurs*

Giriş:

Kim yazdı?

Yakup 1:1

“Allahın ve Rab İsa Mesihin hizmetçisi olan Yakup'tan dağılmış olan Allah halkının oniki cinsine, selam.”

Yakup adı Yahudiler arasında çok yaygındı. İncil'de de en azında 3 kişinin adıdır:

(1) **Zebedioğlu Yakup**, Yuhanna'nın kardeşi: (Mat. 4:21; 17:1; 26:37; Luka 8:51; 9:54-55; Mar. 10:35-40; Ap.İşl. 1:13; 12:1-2)

(2) **Alfayoğlu Yakup** adında başka bi apostol (lağabı: küçük Yakup) (Mat. 27:56; Mar. 15:40; 16:1; Luka 24:10) -

(3) **İsa'nın kardeşi Yakup** - (Mat 13:55; Mar. 6:3; Ga. 1:19) - önce bütün ailesi gibi İsa'ya iman etmezdi (Yuh 7:5), ama dirilişinden sonra iman etti. Zamanla Yerus alim kilisesinin önderi, 'kilisenin direği' oldu.

Yazar bütün kiliselerde çok tanınmış olmalıydı, yoksa onun mektubu kabul edilmeyecekti. Zebedioğlu Yakup çok erken öldürülmüştü (Apo 12:2). Alfayoply Yakup da onun kadar meşhur değildi. Onun için herkes İsa'nın kardeşi Yakup'u yazar olarak kabul ediyor.

Ama kendi adını verirken, kendine 'apostol' yada 'Rabbin kardeşi' demiyor. Tam bir alçakgönüllülükle Yerus alim topluluğunun önderi olduğu halde, kendini sıradan olan imanlılarla bir kılıyor.

Kime yazıldı?

Ayet 1:1 - “Dağılmış olan Allah halkının oniki cinsine” - bunun grek esi: 'diaspora' (ekilen tohumlar). Bu söz Babil s rg nl ğ nden sonra bütün dünyaya dağılan Yahudiler için kullanılıyor. Ama Yakup burada bütün Yahudilere yazmıyor. Stefanus'un ölümünden sonra ikinci bir diaspora oldu: **“Böylelikle dağılmış olan imanlılar her yeri dolaşıp 'haberi' yaydılar”** (Apo 8:4).

Saul'un baskısından kaçan Yerus alimli Mesihçiler bütün Roma Emperatorluğunda kiliseler kurdular. Bunların  oğu Yakup'un tanıdığı kişilerdi. Ve herhalde kendi topluluklarında önemli bir önderlik görevi yapardılar.

İşte, Yakup onlara kendi tecrübelerinden yazıyor, hangi konulara dikkat etsinler, neye ağırlık ve önem versinler diye. Alıcılardan birçoğu ılık ve dünyaya dost olmuşlardı. Yakup, kilisenin direği olarak, onlara çok sert uyarıda bulunuyor.

Ne zaman yazıldı?

En erken: sanılıyor ki, Yakup ancak Petrus mahpustan serbest bırakıldıktan sonra (Apo 12:17) Yerus alim kilisesinin önderi oldu, o da 44 senesinde idi.

En geç: Mesihçi olmayan Yahudi tarihçisi Yosefus yazıyor ki, Yakup 62 senesinde öldürüldü, başgrevlinin buyruğuyla şehit edildi.

Kimisi mektubun erken yazıldığını kabul ediyor, çünkü toplantılar için hala 'sinagog' sözünü kılınıyor. Demek, bu mektup öyle bir zamanda yazıldı, ne vakit Mesihçiler henüz Yahudilerin duahanelerinden kovulmamıştı.

Mektubun ana konusu

Yakup mektubu sanki Süleyman'ın zdeyişleri kitabının Yeni Antlaşma versyonudur. Yakup'un ana konusu: Hikmet, anlayış, bilgelik - o herşeyin başıdır. İmanlı hayatımızda en birinci yerde Rabden onu istemeliyiz.

Ve nasıl Süleyman'ın zdeyişleri kitabı kısa ataszlerden oluşursa, Yakup mektubu da kısa buyruklar (50'den fazla) ve aklımızda kalan deyimlerden oluşuyor.

	Konu	Ayetler
1	Denemeler	1:1-15
2	İşitmek ve seslemek	1:16-27
3	İnsan seçmek	2:1-7
4	Kanun ve merhamet	2:8-13
5	İman ve işler	2:14-26
6	Dilimizi doğru kullanmak	3:1-12
7	İki tür bilgi	3:13-18
8	Dünya istekleri	4:1-10
9	Kardeşini aşağılamak	4:11-12
10	Kendine güvenmek	4:13-17
11	Zenginlere uyarı	5:1-6
12	Sabretmeyi ğrenmek	5:7-11
13	Yemin etmek	5:12
14	Dua etmeyi öğrenmek	5:13-18
15	Günahlı kardeşi kazanmak	5:19-20

1. konu - Denemeler (1:1-15)

2 Kardeşlerim, türlü çeşit denemelere düştünüz mü, onu bütün sevinç sayın. 3 Bilesiniz ki, imanınız denendi mi, sabırı meydana getiriyor. 4 Sabır da işini tamamlasın. Öyle ki, kusursuz ve tas-tamam olasanız, hiç bir meselede eksik kalmayasınız. 5 Birinizin anlayışı eksik mi, Allahtan onu dilesin. O, zaten hiç azarlamadan herkese bola gani veriyor. Ve o vakıt o kişiye anlayış verilecek.

6 Yalnız, hiç şüphe etmeden imanla dilesin. Çünkü şüpe eden kişi, denizdeki dalgalara benziyor: rüzgar onu savuruyor, sağa sola sürüklüyor. 7 Öyle bir kişi hiç hesap etmesin, hani Rabden bir şey alacak. 8 O, iki fikirli bir adamdır, bütün hayatında sağlam olmayan biridir.

9 Düşkün kardeş yükseldi diye övünsün. 10 Zengin olan gene, alçaldı diye övünsün. Çünkü otun çiçeği gibi olup gidecek. 11 Güneş daha yükseldiği gibi, yakıcı bir sıcaklık başlıyor, ve otu kuruturuyor. Otun çiçeği düşüyor, onun güzelliği ve görünüşü yok oluyor. Aynı onun gibi, zengin adam da tam kendi işlerinin peşinden koşarken sönüp gidecek.

12 Ne mutlu denemeye dayanan adama. Çünkü tamam bulundu mu, yaşam tacını alacak. Rab o tacı kendisini seven kişilere söz verdi. 13 Olamaz Allah kötülük için denensin, ve kendisi de hiç kimseyi öyle denemiyor. O zaman, kişi denendi mi, hiç kimse demesin 'Allah tarafından deneniyorum'. 14 Hayır, herkesin kendi isteği onu çelip kandırıyor ve o zaman kişi deneniyor. 15 Ondandır sonra istek gebe kalıp günahı doğuruyor. Günah da tamamlanınca, ölümü doğuruyor.

1. Deneme nedir? – bir söz, iki çok farklı anlam

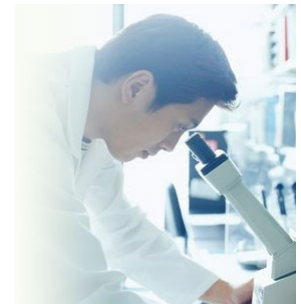
a. Şeytan deniyor kötülük için:

- bir hırsız bankayı soymak için önceden nasıl onun zayıf tarafını ararsa - sonra kötülük yapıyor
- demek: Şeytan imanlıyı deniyor, sahip olmadığı bir şeyi ele geçirsün diye.

b. Rab deniyor iyilik için:

- bir firma makınayı satmadan önce onun işlemlerini nasıl denerse. İyi işlemezse, rezil olacak, firmanın adı batacak.
- demek: Rab imanlıyı deniyor, zaten sahip olduğu bir şeyi sağlamlaştırmak ve ilerletirmek için.

2. Başımıza zorluk gelince tepkimiz ne olsun: **sevinmek**

- Hiç kimse, başına bir zorluk geldi diye sevinemez. Bu saçmalaktır ve Yakup'un demek istediği de baskadır. Biz denemenin kendisine sevinmiyoruz, ama denemenin sonucuna seviniyoruz.
- Müslümanlıkta: “Allah sabır versin” - demek, tanımadığın güçlü bir tanrı sana bir yük veriyor, ama ne o tanrıyı tanıyorsun, ne de o yükü sana neden verdiğini bilmiyorsun.
- İncil'de: Bizi seven bir baba bize bazı işler veriyor, onunla imanda büyüylim diye.
- Rabbin amacı nedir: değil rahat yaşayalım, Allah bütün engelleri kaldırsın - ama bizim karakterimiz sağlamlaştırılsın.
- “kusursuz ve tastamam olasanız, hiç bir meselede eksik kalmayasınız.” - bu demek değil, bir gün tamamen günahsız olacağız. Ama olgun imanlı olacağız:

Efes 4:13-14

En sonunda - hepimiz imanın birliğine erişeceğiz, - Allahın Oğlu'nu iyi gibi tanıyacağız, - yetişmiş insanlar olacağız ve - Mesihin doluluğunun tam ölçüsüne varacağız. 14 O dereceye geldik mi, artık ufak kızanlar olmayacağız. Dalgalar bizi sağa sola dağıtırmayacak. Her öğretişi bizi rüzgâr gibi öteye beriye üflemeyecek

- Bizi imanda büyütürmek için, Rab çoğu zaman seminerler, ilahiler ve bize duyulandıran başka olayları kullanmayacak, denemeler ve zorluklar kullanacak.
- Rom 5:3-5 - imanlının karakterinde büyüme adımları
(1) Kutsal Ruh dökülüyor → (2) sıkıntılar → (3) dayanma kuvveti →
(4) denenmiş kişilik → (5) umut

- 2.Petrus 1:5-9 - imanlının karakterinde büyüme adımları

(1) iman → (2) iyi tabiyetler → (3) bilgi →
 (4) kendini zaptetmek kuvveti → (5) Allah korkusu →
 (6) kardeş sevgisi → (7) sevgi

3. Deneme içinde ne lazım ?

a. Hikmet (anlayış, akıl, bilgelik) (ayet 5)

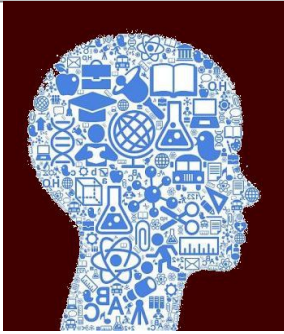
- Hikmet aslında nedir:

HİKMET = “Doğru karar verme gücü”

Bugünlerde imanlılar, bir karar verme durumuna gelince, daha fazla Allahtan anında bilgi almak istiyorlar. Onun için hep peygamberlik sözleri, rüyalar ve görümler istiyorlar. Ya da Kutsal Kitap'tan bir ayeti okuyup heyecanlanıyorlar. Ve Rab kimi kere gerçekten de öyle işliyor.

Ama Rab ikinci yoldan da imanlıya konuşuyor: hikmetle. O zaman imanlı demiyor “Allah bana konuştu” ... ama diyor: “Ben karar verdim”. Demek Rab kardeşe hikmet veriyor, o da yapacağı işler için sorumluluk taşıyor, 'Rabbin konuşması'nın arkasında saklanmıyor.

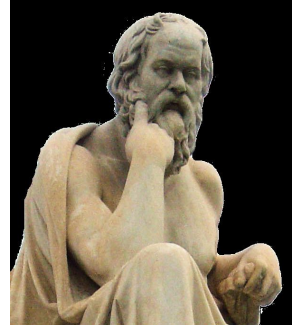
- Doğru karar vermek için 2 şey gerekli:

+

=

BİLGİ

TECRÜBE

HİKMET

a) **bilgi** - demek Mesihçi kendini geliştiriyor: hem Allahın sözünü daha derin öğreniyor, hem dünyasal konularda daha fazla bilgi ediniyor.

Bir kişinin bu dünyadan haberi yoksa, doğru kararlar da veremiyor. İçinde yaşadığımız devletin diline iyi bilmesek, kanunları anlamasak, gündelik konularda gerçekleri bilmesek, nasıl hikmet kazanacağız?

Ayrıca, Kutsal Kitap'ı iyi bilmesek, Mesihçiliğin ana konularını ve en önemli öğretişlerini bilmesek, Rab bizde nasıl hikmeti meydana getirecek?

b) **tecrübe** - sadece teori yeterli değil; ancak gerçek hayatta hikmetini ispatlamış olan imanlı hikmetlidir. O tecrübeyi kazanmak için 3 yol var:

(1) **kendi hayatımızdan** - yeni imanlı iken çok hata yapıyoruz. Onun için ancak Rable belli bir zaman yaşadıkdan sonra hikmeti kazanıyoruz

(2) **yanımızda yaşayan kardeşlerden** - Ben herşeyi bilmiyorum.
Benden önce imana girenler de çok şeyler biliyor... onlardan birşeyler öğreneyim.

(3) **Allahın Sözünden** - Mezmur 119:97-100

Ne kadar severim yasanı!
Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.
Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar,
Çünkü her zaman aklımdadır onlar.
Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım,
Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
Yaşlılardan daha bilgeyim,
Çünkü senin koşullarına uyuyorum.

- Hem denemeden önce, hem deneme içindeyken hikmet lazım: başımıza gelen birçok belalar bizim kafasızlığımızdan oluyor.
- imanlı hayatında çok değerli bir şey: anlayış, bilgelik (BG: mıdrost) - onun için dua ediyor muyuz?
- Kral Süleyman'ın örneği: o da herşeyden önce Rabden hikmet istedi:

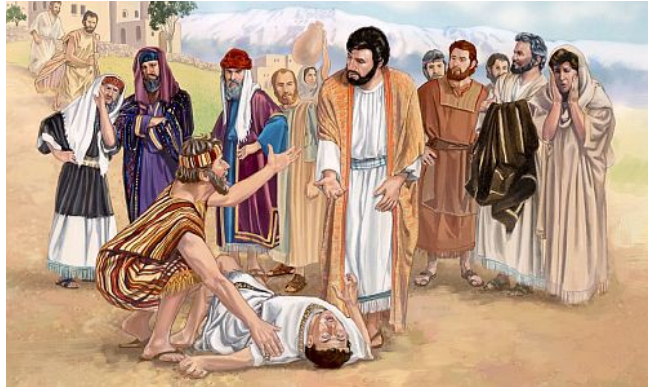
1.Krallar 3:11

Tanrı ona şöyle dedi: "Mademki kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim.

b. İman (ayet 6-8)

Markos 9:23-24

İsa adama dedi: "Ne demek: 'Senin elinden gelirse'? İman eden kişi her şeyi yapabilir."
Çocuğun babası hemen şöyle haykırdı:
"İman ediyorum!
İmansızlığıma yardım et!"

- "Rüzgar onu sağa sola savuruyor" - Birçok imanlı, hayatlarında bir zorluk görünce (rüzgar), Rabbin iyiliğinden şüphe etmeye başlıyorlar. "Bu nasıl Allah idi?" diyorlar.
- Ama yeniden doğmuş, Rabbi yakından tanıyan, Onun karakterini ve iyiliğini bilen imanlı sağlamlık kazanıyor.
- Denemede bulunan ve imanı zayıf olan kişiye Rab garanti verdi:

1.Kor 10:13

"Allah da sadıkan'dır. O izin vermeyecek, siz öyle bir denemeye düşesiniz, hani taşıyabileceğinizden daha büyük olsun. Ama deneme ile birlikte aynı zamanda bir çıkış yolu da hazırlayacak. Öyle ki, onu taşıyabilesiniz."

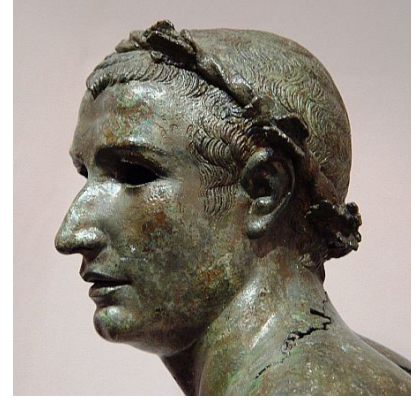
- **Paylaşın:** Benim imanım en fazla hangi durumlarda sarsıldı?
Onu nasıl yendim?

4. Deneme içinde kendi pozisyonumuzu anlamak (ayet 9-11)

- Kim imana gelmeden önce yüksek pozisyonda idi ‘Rab beni alçaltırıyor’ diye düşünsün. Rab İsa zenginler hakkında ne dedi? Ona göre ayetler bulun!
- Kim imana gelmeden önce düşük pozisyonda idi, ‘Rab beni yükseltiriyor, diye düşünsün. Rab İsa fukaralar için ne dedi? Ona göre ayetler bulun!
- Rab kilise içinde eşitlik yaratıyor. İyi bir toplulukta zamanla kişiler gerçekten kardeş derecesine gelecekler. Köle ve onun sahibi aynı Rabbin sofrasını paylaşacaklar ve her bir konuda birbirlerine yardım edecekler.

5. Denemede dayanmanın sonucu: yaşam tacı (ayet 12)

- bugünkü taçları düşünmeyelim: korona (kralın sembolü), ya da düğündeki gelin taçları (süsleme)

- ama çelenk: defne yaprağından örülmüş bir çember. Kimi kere onu sıvı altına bandırırdılar. Spor yarışlarında kazanan atletlere verilirdi; bugünkü madalya gibi; ama sadece birinci yer için, yani gümüş ve bronz yoktu.
- Kral, ya da gelin tacını almak için uğraşmıyor, hemen hazıra alıyor - fakat sporcu senelerce uğraşıyor, kendini sıkıyor, zorluklardan geçiyor.

6. Deneme içinde Allahı suçlayamayız (ayet 13-15)

- Kötü anlamdaki deneme nereden geliyor: Allahtan mı, Şeytandan mı - yoksa üçüncü varyant: kendi yüreğimizden mi?
- “Karakterimiz kaderimizdir” - yüreğimizde ne varsa, biz ona uygun işler yapıyoruz, ve o işlerin sonuçlarıyla yaşamak zorundayız - denemeler öyle oluyor.
- Her denemede hem Şeytan'ın parmağı var, hem de Rabbin planı ve amacı var. Ama gene de ne Şeytanı, ne de Rabbi suçluyoruz, kendi kendimizi sorumlu tutuyoruz.

14 Hayır, herkesin kendi isteği onu çelip kandırıyor ve o zaman kişi deniyor. 15 Ondan sonra istek gebe kalıp günahı doğuruyor. Günah da tamamlanınca, ölümü doğuruyor.

► **Grup çalışması:** Birlikte araştırıp aşağıdaki olaylarda günah işleyen kişinin yüreğindeki gizli isteği bulun:

Kişi:	Ayetler:	Deneme:	Gizli istek:
Lut	Yaratılış 13:5-13	Lut çevresine baktı. Şeria Ovası.. Her yerde bol su vardı... Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu.	
Akan	Yeşu 7:14-26	"Güzel kaftanı, gümüşü, altını görünce dayanamayıp aldım."	
Davut ile Bat-Şeba	2.Samuel 11:1-27	Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.	
Petrus	Luka 22:54-61	"Sen de onlardansın"	
Hananya ile Safira	Apo 5:1-11	Parasının bir parçasını getirip apostolların ayaklarının dibine braktı.	

2. konu - İşitmek ve seslemek (1:16-27)

16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! 17 Her güzel bahşış, her kusursuz vergi, yukarıdan geliyor, Işıklar Babası'ndan geliyor. Onda hiç bir değişme ya da döneklik gölgesi yok. 18 Kendisi istediği için, hakikat sözünü kullanıp bizi doğurdu; öyle ki, Onun varlıklarının arasında sanki ilk yemişleri olalım.

19 Onun için, sevgili kardeşlerim, herkes seslemekte şevik olsun ama konuşmakta, hem de öfkelenmekte ağır olsun. 20 Çünkü insanın öfkesi Allahın doğruluğunu meydana getirmez. 21 Madem öyle, bütün pislği ve daha geri kalan kötülüğü bir kenara atın. İçinize ekilmiş olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. O sözün içinde var kuvvet, sizi kurtarsın.

22 Ama o sözü yerine getirenler olun, değil sade işitenler. Onlar kendi kendilerini aldatıyorlar. 23 Çünkü kişi sade sözü işiten biriyse, ama onu yerine getiren biri değilse, o vakit öyle bir adama benziyor ki, kendi yüzünü aynada görüyor. 24 Adam kendini görüp yoluna devam ediyor ve dakkada unutuyor, nasıl bir adam olduğunu. 25 Ama her kim gözlerini eksiksiz serbestlik kanununa dikerse ve onda devam ederse, ve çabuk unutan bir işitici olmazsa, ama işi bitiren biri ise, işte o adam her yaptığı işinde bereketlenmiş olacak.

26 Bir kişi kendini 'Allah adamı' sayarsa, ama kendi dilini zaptetmese ve böylelikle kendi yüreğini aldatırsa, o kişinin Allah inancı boştur. 27 Baba Allahın önünde geçen, temiz ve kusursuz Allah inancı şöyle oluyor: öksüzleri ve dul kadınları kendi çekileri içinde dolaşmak ve kendini dünyanın lekelemesinden uzak tutmak.

1. Asıl bereketlerin kaynağı

- Hepimiz bereket arıyoruz - istiyoruz hayatımız iyi geçsin.
- Ama bizi mutlu edecek olan şeyler nedir?

				
Evlilik mi?	çok evlatlar mı?	süslü bir ev mi?	bol bol eğlence mi?	Sağlık mı?

- **Paylaşın:** Benim için bunların en önemlisi nedir? Neye en çok zaman ve para harcıyorum, üzerine en çok düşünüyorum? (herkes açık konuşsun; kimse 'ruhsal' cevaplar vermesin)

- Bunlar hepsi güzel şeyler ama kalıcı değil. Kim onların peşinden koşarsa aldanıyor.
- **“Aldanmayın! Her güzel bahşış, her kusursuz vergi, yukarıdan geliyor”** = sade Rabbin kendisi bize öyle şeyler verebilir ki, bizi gerçekten mutlu edebilsin.
- Yahudiler için yukarı ve aşağı düşünceleri çok büyük anlam taşırdı. Bugün uçağa biniyoruz, alıştık. Ama o zamanın insanları yukarısı için hep 'Allahın katı' derdiler. Aşağıdan gelen hersey sanki Şeytanın yanından gelirdi, lanetli idi.
- Mesela: ilk insanların yiyentileri: Adem ve Havva en başta ağaçlardan meyva yerdiler. Bu önemli: sanki Yakubun dediği gibi "Her güzel bahşış" onlar için yukarıdan geldi. - Ama sonra Rab Adem'e buyurdu, aşağıdan, yani topraktan beslensin. O lanet idi, artık Allahın katından uzak, aşağıdan gelen bir yiyenti.

YUKARIDAN gelen yiyenti
= bereket

AŞAĞIDAN gelen yiyenti
= lanet

- **‘Işıklar Babası’** = gökteki ışıkları yaratan. Ama onlar hep değişiyor, birbirlerine gölge salıyorlar, kimi zaman aydınlık, kimi zaman karanlık oluyorlar. Onları yaratan kendisi öyle değildir: hep aynı kalıyor.
- **‘İlk yemişler olalım’** - Birinci çıkan meyvalar çok pahalıdır, çünkü azdırlar. Biz de Rabbin gözünde kıymetliyiz, çünkü az kişiyiz. İlk yemişler daha büyük rekoltenin müjdecisi = arkası gelecek. Biz imanlılar yeni dünyanın birinci insanlarıyız.

2. Seslemek, konuşmak, öfkelenmek

- 'seslemekte şevik, ama konuşmakta ağır olmak' -

- İsa boşuna demedi: “Evetiniz evet, hıyrınız hayır olsun” - imanlı ağırbaşlı olmalı, sözlerini iyi seçmeli. Boş laflar ve çok konuşmaktan her zaman zarar geliyor.

- 'konuşmakta ve öfkelenmekte ağır olsun' - bu ikisi beraber gidiyor: konuştukça öfkeleniyoruz, ve öfkelendikçe konuşuyoruz.

Sül.Özd. 12:16

Ahmak sinirlendiğini hemen belli eder, ama yavaş bir kişi aşağılanmaya aldırılmaz

Sül.Özd. 14:29

Geç öfkelenen akıllıdır. Çabuk sinirlenen akılsızlığını gösterir.

Sül.Özd. 29:11

Akılsız hep patlamaya hazırdır, ama anlayışlı kişi öfkesini dizginler.

- imanlılar bile sinirli olmayı normal sayarlar ('İşte, ben öyleyim'). Ama İncil onu günah sayıyor.
- *Efesliler 4:26-27* - "Kızdığın vakit günah işleme. Güneş senin kızgınlığının üzerine batmasın. Şeytana fırsat vermeyin."
- kendini kontrol edebilmek, Kutsal Ruhun bizde meydana getirdiği bir meyvedir - *Galatyalılar 5:22-23* "Ama Ruhun yemişi şöyle: sevgi, sevinç, barış, sabır, yavaşlık, iyilik, sadıkan olmak, yumuşaklık ve kendini zapt ettirmek"

Acaba, Allah neden insana iki tane kulak, ama tek bir ağız verdi?

- 'insanın öfkesi Allahın doğruluğunu meydana getirmez' - Demek, ne zaman doğruluk için uğraşsak bile hakkımız yok öfkelenelim.

- Bu, özellikle önderler için geçerlidir. Bu konuda öbür imanlılara örnek olmalı: *2.Timoteyus 2:24-25*

"Ve Rabbin hizmetçisi lazım kavga etmesin, ama lazım herkese yumuşak davransın, öğretirmeye hazır olsun ve kendisine yapılan haksızlıklara karşı sabretsin. ²⁵ Lazım, kendisine karşı gelenleri alçakgönüllülikle terbiyeye çeksın. Belki de Allah onlara tövbeyi verecek, hakikatı tanısınlar."

- "bütün pisliği ve daha geri kalan kötülüğü bir kenara atın. İçinize ekilmiş olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin."

- Rab istiyor, karakterimiz değişsin. Onun gözünde rahat yaşamaktan bu daha önemli.
- Rab kendi evlatlarıyla Şeytana karşı övünüyor, onlarla ferahlanıyor:

Eyub 1:8

"Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır."

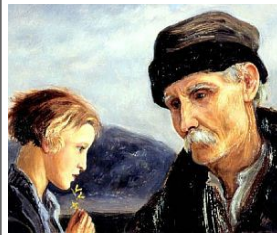
- İmanlının karakteri ancak o zaman değişecek, ne zaman Allahın sözünü ciddi alacak, o söz onun hayatında bir yer alacak.
- Allahın sözü ve karakterin değişmesi arasındaki bağlantı hep konuşuluyor. 1.Petrus 2:1-2

“Onun için, her türlü kötülük ve her türlü kurnazlık, ikiyüzlülük, kıskançlık ve her türlü zem yapmak - bunları bir tarafa atın. 2 Allahın sözü temiz süte benziyor. Siz de, yeni doğmuş bebekler gibi, o sütü özleyin. Öyle ki, onunla kurtuluşa büyüyesiniz.”

3. İşitmek ve yerine getirmek

- “Ama o sözü yerine getirenler olun, değil sade işitenler”

Allahın Sözüne nasıl kulak veriyoruz?

			
1) Televizyonda bir kişinin sesi gibi mi: bize eğlence olsun, vakit geçsin diye mi?	2) Bir şarkıcının sözleri gibi mi: bizi duygulandırır mı diye?	3) Yaşlı bir dedenin nasihatları gibi mi: sesliyoruz ve işimize gelirse yerine getirecez diye mi?	4) Yoksa bize buyruk veren bir şefin sesi gibi mi: daha duyduğumuz gibi o bize buyruk olsun diye mi?

- “Çünkü Allah kanununu işitenler Allah katında suçsuz sayılmayacak, ama Allah kanununu yerine getirenler suçsuz sayılacak.” - Romalılar 2:13

- Dikkat etmezsek, öyle bir anlayışa geliyoruz, sadece bir grup insana katıldığımız için kendimizi doğru sayıyoruz: “toplantıya gidiyorum”, “duadayım”, “hristiyanım”, “doğru yoldayım” - ama bu bizi kurtarmayacak. Ancak Rabbe itaat etmek.

- yoksa aldanıyoruz, kendi kendimizi aldatırıyoruz:

- “Öyle bir adama benziyor ki, kendi yüzünü aynada görüyor. Adam kendini görüp yoluna devam ediyor ve dakkada unutuyor, nasıl bir adam olduğunu.”

- insan neden aynaya bakıyor: lekeleri silsin, saçlarını düzeltirsin diye. Sadece bakmak bize bir fayda getirmez.

- aynı onun gibi, birçok kişi Allahın sözünü işitiyorlar, bir saniye için uyguluyorlar, ama hayatlarında bir değişiklik yapmazlar.

"o adam her yaptığı işinde bereketlenmiş olacak"

- "gözlerini eksiksiz serbestlik kanununa dikmek"
- Musa'nın kanunu ve Mesih'in kanunu -

Yeremya 31:31-34

"İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor" diyor RAB, 32 "Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. ... 33

"Ama o günlerden sonra... yaşamı içlerine yerleştirecem, onların yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. 34 Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, 'RAB'bi tanıyın diye akıl vermeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacaklar beni" diyor RAB. "Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım."

gerçek imanlının durumu budur: artık Allahın kanunu onun yüreğinde yazılı. O Aramayacak kolaylık, ama isteyecek Allahı her konuda memnun etsin.

- "onda devam etmek"
- "çabuk unutan bir işitici olmamak"
- "iş bitiren biri olmak"

Matta 7:21-23 büyük pastorlar, mucize ve peygamberlik yapanlar bile yargılanacak ve birçokları sonsuz ateşe yollanılacak.

Matta 7:24-27 iki ev benzetmesi:

Bu evler iki tür insanı gösteriyor.

- Aralarındaki fark nedir?
- Senin hayatın hangi eve benziyor?

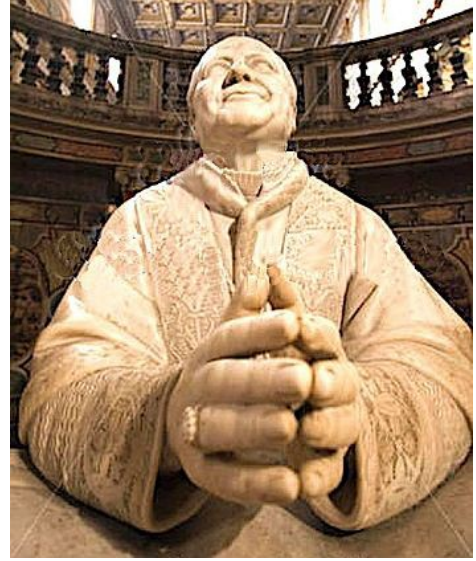
4. Gerçek Allah adamı olmak - ayet 1:26-27 -

- hem bir şey yapmamak: “kendini dünyanın lekelenmesinden uzak tutmak”
- hem bir şey yapmak: “öksüzleri ve dul kadınları kendi çekileri içinde dolaşmak”

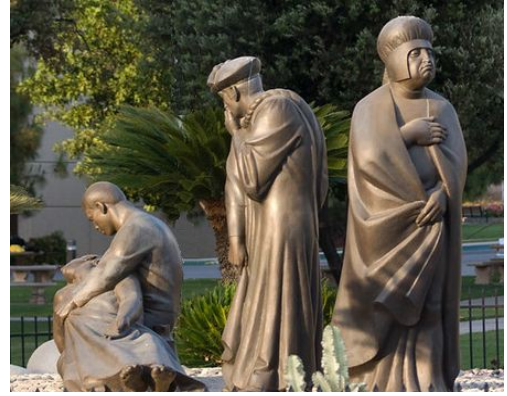
GERÇEK dindarlık:

- (1) kutsallığa önem veriyor
- (2) başkalarının ihtiyaçlarını düşünüyor

SAHTE dindarlık:

Sadece kendini görüyor,
kendini besliyor

3. konu - İnsan seçmek (2:1-7)

1 Kardeşlerim, şanlı Rabbimiz İsa Mesihe iman ederken, insan seçmeyin. 2 Çünkü diyelim, altından bir yüzük taşıyan ve süslü rubalar giyiye bir toplantınıza geliyor. Ve aynı zamanda fakara ve yırtık rubalar giyiye başka biri geliyor. 3 Ve o zaman süslü rubaları giyiye adama saygı gösterip diyorsunuz, "Sen burada güzel yerde otur". Fakara adama gene diyorsunuz: "Sen, ee orada, ayakta dur" ya da, "Sen burada ayaklarımın dibinde otur". 4 O vakit siz aranızda ayırım yapmıyor musunuz, kötü düşünceli davalayıcılar olmuyor musunuz?

5 Sesleyin, benim sevgili kardeşlerim: Allah bu dünyanın fakaralarını seçmedi mi, imanda zengin olsunlar ve krallığın mirasçıları olsunlar? Ve Allah o krallığı kendisini seven kişilere söz verdi. 6 Siz gene fakaraları hor görüyorsunuz. Sizi kırıp dökenler, sizi davalara sürükleyenler kimdir? Zenginler değil mi? 7 Siz kıymetli bir adla çağrıldınız, onlar gene o ada sövmüyorlar mı?

1. Bir örnek: toplantıya gelenlere nasıl davranıyoruz

- Durum ne idi: iki kişi aynı pazar günü toplantıya geliyor: biri fakara, biri zengin. Dış görünüşüne göre onlara yer veriliyor.
- Bunun arkasındaki düşünce nedir: "Bu zengin adam bir kere imana gelsin, toplantımız için büyük fayda olacak." Çünkü zenginlerin çok tanıdıkları var, adamın sözü geçiyor, o çok kişi imana getirebilir.

2. Kutsal Kitapta imanlı zengin kişiler

- Rab zenginliğe kötü gözle bakmıyor. Kutsal Kitapta bazı zenginler:
- Eski Antlaşma: İbrahim, Eyub, Yakup, Yusuf, Süleyman,
- Yeni Antlaşma: Arimteyalı Yusuf, Zakay, Matta, Lidiya (Apo 16:14), Manaen (Apo 13:1)

3. İmana gelmiş zenginler nasıl davransınlar?

- Apo 19:8 (Zakay) - zenginlikleri nereden geldi? Eger kötü yoldan para kazandıysa onu geri çevirsınlar.
- 1.Tim 6:8-10 - zengin olmak hevesi, para ve mal sevgisini yüreklerinden atsınlar - yoksa topluluğa kötü örnek olurlar, imanlıların içinde kıskançlık ve para sevgisini uyandıracaklar
- 1.Tim 6:17 - paranın yerine Rabbe güvenmeye öğrensinler
- 1.Tim 6:18 - paralarının bir parçasını fukaralara versinler
- Rom 12:8 - paraları ile Rabbe hizmet etsinler, topluluğu desteklesinler. Para kazanıp onu Rabbin hizmetinde kullanmak, bir ruhsal vergi (armağan) olarak geçiyor. Ve çoğu imanlı “Rab bana dil ver, bana peygamberlik ver!” diye dua ederken, hemen hemen hiç kimse dua etmiyor “Rab bana finans verme armağını ver” diye.

4. “Allah bu dünyanın fukaralarını seçmedi mi?” (a.5)

- Matta 11:5
- Luka 4:18-20; Yeşaya 11:2-5
- Luka 6:20
- Luka 16:22-25
- 1.Kor 1:26-29
- 2.Kor 8:9

► Paylaşın:

- Fukaralar neden mutlu sayılıyor?
- Rab hep fukara kalmamızı istiyor mu?
- Fukaralar nasıl Rabde zengin olabilir?

5. Zenginlerin imanlılara düşmanlığı (a.6-7)

Bu ayetler bir daha gösteriyor, Yakup mektubu ne kadar erken yazıldı:

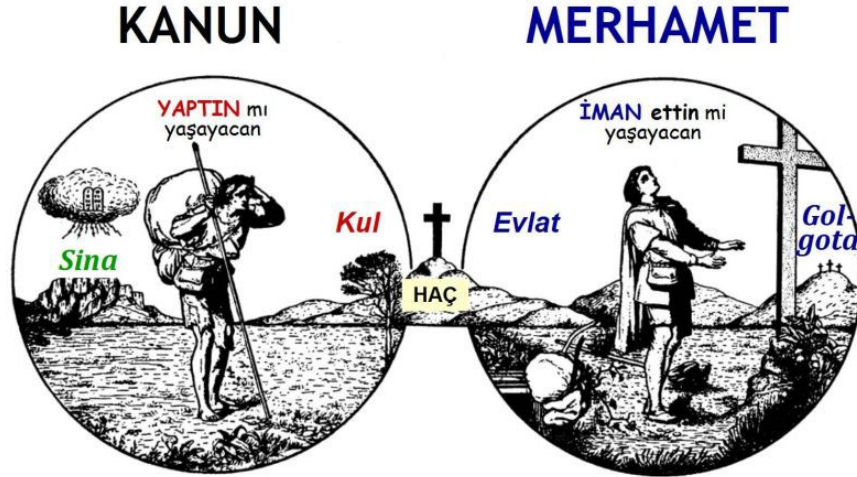
- Mesihçiler daha Yahudilerin arasında Yahudiler gibi yaşadılar, ama çoğu sinagogdan kovulmuşlardı
- Zenginler Mesihçilere haksızlık ederdiler
- Yahudiler İsa'nın adına söverdiler (Romalılar ve Grekler onu yapmazdılar)

4. konu - Kanun ve merhamet (2:8-13)

8 Ama Kutsal Kitaba göre kralın kanunu şudur: "Komşunu kendin gibi seveceksin!". Onu yerine getirdiniz mi, iyi yapacaksınız. 9 Ama insan seçtiniz mi, günah işliyorsunuz. Kanun da sizi davalayıp suçlu çıkarıyor.

10 Çünkü her kim bütün kanunu tutarsa, ama sade bir tek meselede onu bozarsa, o bütün kanuna karşı suç işlemiş oluyor. 11 "Zina etmeyeceksin" diyen Allah, aynı zaman "Katillik yapmayacaksın" da dedi. Peki diyelim, zina etmiyorsun ama katillik yapıyorsun - o zaman gene kanunu bozan biri oluyorsun.

12 Serbestlik kanunu ile davalanacaksınız; siz de öyle kişiler gibi konuşun ve yaşayın. 13 Çünkü kim merhamet etmediyse, onun davalanması da merhametsiz olacak. Ama merhamet davalamayı yeniyor.

1. Kralın kanunu: 'Komşunu kendin gibi sev' (ayet 8-9)

- Yahudiler için Musa'nın kanunu bugüne kadar en yüksek şeydir. Ama burada 'kralın kanunu' deniliyor. Bu Musa'nın mı, yoksa İsa'nın mı kanunudur?
- "Komşunu kendin gibi seveceksin" en büyük ve en geniş anlamlı sözdür - var mı herhangi bir şey buna girmesin?
- İsa bu sözü bir buyruk olarak verdi, değil bir teklif, ya da iyi bir fikir gibi. Bu söze göre davalanacağız. - Fakat Yakup burada sadece diyor: "Onu yerine getirdiniz mi, iyi yapacaksınız". Yakup burada kurtuluş konusunu açmıyor. İmanlının doğru davranmasını sağlamak istiyor.

2. kanunun prensibi: ya hep, ya hiç (ayet 10-11)

- Yakup burada konuyu daha geniş olarak ele alıyor. Allahın kanunu nasıl uygulanıyor diye gösteriyor.

- Normal insan nasıl düşünüyor: “Aşağı yukarı iyi yaşadın mı, Allah seni kabul edecek”
- Ama bu çok yanlış: kanun lazım 100% yerine getirilsin. Kanunun bir parçasına karşı suç işleyen, bütün kanunu bozmuş oluyor:
- **Gal 3:10; Yasa 27:26**
“Kim bakıyor kanunun işlerini yapmağa, onlar hepsi lanetlidir. Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Kanunun kitabında ne yazılmışsa - kim onları tekine kadar tutmazsa ve onları yerine getirmezse lanetlidir.’”
- **Gal 5:3**
Ve sünnet olan her adamdan için bir de şunu kesin söyleyeyim: o mecburdur bütün Allah kanunu tutsun.
- Araba sürerken kırmızı ışığı geçtin mi, diyemezsin: “Ama ben vergilerimi hep vakıtle ödüyorum.” - dünyada hiç bir polis bunu kabul etmeyecek.

- Adventist kilisesinin büyük hatası zaten budur. Musa'nın kanununu 3 parçaya ayırıyorlar:
(1) ahlki (moral) (2) idari (devletle ilgili) (3) törensel (seremonyal).
(2) ve (3) iptal olmuş, yani bugün bize geçerli değilmişler... ama (1) ve özellikle 10 emir, ve en fazla 4. emir (Şabat günü) bugüne de bize geçerli imiş.
- Tabii ki, Yakup bunu söylemiyor; İsa'nın açıklamasına göre, tek bir kanun var: Kralın kanunu = sevgi (Allaha karşı ve komşumuza karşı)
- Onun için: insan seçen imanlı, zinacılar ve katiller kadar suçlu sayılacak; çünkü aynı kanuna karşı suç işlemiş oluyor.

3. Serbestlik kanunu (ayet 12-13)

- İsa Mesih imanlısı kanunun altında mıdır, yoksa değil midir? - Pavlus 'hayır' diyor (Romalılar 6:14 okuyun!), Yakup 'evet' diyor. Hangisi doğru?
- Aslında Pavlus ve Yakup aynısını söylüyorlar: 'Mesihçi merhamet sistemin altında yaşıyor. Yakup da aynısını diyor “Çünkü merhamet davalamayı yeniyor (ayet 13)”
- Ona göre yaşamak ve konuşmak nasıl oluyor (ayet 12)? Paylaşın.

5. konu - İman ve işler (2:14-26)

14 Kardeşlerim, bir kişi derse, "Benim imanım var", ama onda işler yok, ona ne fayda? Öyle bir iman onu kurtarabilecek mi? 15 Diyelim, bir kardeş ya da kızkardeşin yok ne giyisin, ve gündelik ekmeği de yok. 16 Sonra sizden biri ona desin, "Selametle git! İnşallah ısınıp doyarsın", ama bedene ne lazımsa ona vermesin - bu iş neye yarar? 17 Aynı onun gibi, iman yalnız başına, hani işleri olmadan, ölüdür.

18 Belki birisi diyecek: "Senin imanın var, benim gene işlerim var". Sen bana imanını göster işleri olmadan, ben de imanımı kendi işlerimle sana gösterecem. 19 Sen inanıyorsun, Allah birdir. İyi yapıyorsun; kötü ruhlar da iman ediyorlar, ama titremekle!

20 Ey sen sersem adam! Demek kesin bilmek istiyorsun, acaba işler olmadan iman ölü müdür diye. 21 Peki, dedemiz İbrahim işlerle suçsuz sayılmadı mı, ne vakit oğlunu İshak'ı kurbanyerinin üstüne koydu? 22 Görüyorsun, nasıl onun imanı onun işleriyle birlikte işledi. Onun imanı işlemekle tamamlandı. 23 Böylelikle şu kutsal yazı yerine geldi: "İbrahim Allaha iman etti, bu da ona doğruluk sayıldı." Ve onun adı 'Allahın dostu' oldu. 24 Evet, görüyorsunuz, insan işlemekle suçsuz sayılıyor, değil sade iman etmekle.

25 Aynı onun gibi, yolsuz bir kadın olan Rahav da işlemekle suçsuz sayıldı, ne vakit o habercileri misafir etti ve başka yoldan geri gönderdi. 26 Nasıl ruh olmadan beden ölüdür, aynı onun gibi işleri olmayan bir iman da ölüdür.

1. Pavlus ve Yakubun yazdıkları birbirine ters mi düşüyor?

PAVLUS	YAKUP
Gal 2:16 Gene de biliyoruz ki, insan doğru sayılmıyor kanunun işlerini yapmakla, ama Mesih İsa'ya iman etmekle.	Yakup 1:24 Evet, görüyorsunuz, insan işlemekle suçsuz sayılıyor, değil sade iman etmekle.

Rom 4:2-3 İbrahim yaptığı işlerinden için suçsuz sayılmış olaydı, o vakit hakkı olacaydı övünsün. Ama değil övünsün Allahın önünde. Kutsal Kitap ne diyor? "İbrahim Allaha iman etti, bu da ona doğruluk sayıldı."	Yakup 1:21 Peki, dedemiz İbrahim işlerle suçsuz sayılmadı mı, ne vakit olunu İshak'ı kurbanyerinin üstüne koydu? 22 Görüyorsun, nasıl onun imanını onun işleriyle birlikte işledi. Onun imanını işlemekle tamamlandı.
---	--

- Pavlus mektuplarında hep aynı öğretişi veriyor: kişi sade iman etmekle kurtuluyor, değil iyi işlerle, sevaplarla.
- Yakup tam tersini söylüyor gibi yazıyor: insan sadece imanla kurtulmaz, lazım aynı anda iyi işler de olsun. İkisinden hangisi doğru?
- Burada aslında hiç bir çelişki yok, ikisi bir paranın iki yüzünü gösteriyorlar:

PAVLUS	YAKUP
Pavlus bir <u>Ferisi</u> idi ve gece gündüz uğraşırdı Musa'nın kanununu yerine getirsin. En sonunda anladı ki, bu mümkün değildir. İnsan ne kadar da uğraşsa, kutsal Rabbimizin önünde hiç bir zaman yeterince kutsal olamayacak. Onu kurtaran tek şey, kendi yaptıklarını değil, ama İsa Mesih'in işine güvenmek. Yakup da buna razı geliyor.	Yakup mektubunu yazıyor eski bir <u>çoban</u> olarak. O uzun hizmetinden sonra topluluklarda yeterince ılık imanlı ve 'yarı imanlı' gördü. Ve artık onlardan bıktı. Onun için asıl iman nedir diye gösteriyor. Gerçekten iman eden kişi otomatik olarak iyi işler yapacak, ve onu yapmayan kişide gerçek iman bulunmuyor. Pavlus da buna razı geliyor.
Pavlus, "insan iyi işlerle değil, ama imanla kurtuluyor" derken, 'iyi işleri' sanki <u>imandan ayrı bir şey</u> görüyor. O işlere güvenen kişi kurtulmayacak diyor.	Yakup, "insan sade imanla değil, ama iyi işlerle kurtuluyor" derken, 'iyi işleri' imandan ayrı görmüyor, onlar <u>imanın bir parçası</u> ve göstergesidir.

2. İyi işler en çok nerede belli oluyor: topluluğun içinde

- **Gal 6:10**
"Evet, böylelikle fırsatımız varken her insana iyilik yapalım, ama en birinci imanlılar hanesinden olanlara."
- "Her insana... ama en birinci" - paramız ve vaktimiz sınırsız değil - onun için en acele hangisi ise ona bakcaz: topluluğun içindeki kişiler bizim için en önemli.

- Ne yazık ki, çoğu topluluklarda kardeş sözü boş bir laftır. İmanlının kendi akrabaları ona daha yakın, daha önemli.
- Arjantinada bir vaiz - toplantısında işsizler için dua edilirdi, ama zayıf. - O zaman başka bir kural koydu: bir kardeş işsiz kaldı mı, onun ev grubundakiler, o iş bulana kadar onun aylığına ödemek zorunda - vaizin yorumu: "Bizimkiler çok çabuk dua etmeyi öğrendiler"

3. İlk kilisede iyi işler nasıl belli olurdu?

- Apo 2:45
- Apo 4:32-35
- Apo 9:36-39
- 1.Tim 5:9
- 1.Kor 16:1-3

4. Değil ya iman, ya işler - ama: hem iman, hem işler (a.18-19)

- "Ben de imanımı kendi işlerimle sana göstereceğim" - Yakup mektubunun özü
- Efes 2:9-10 - "İyi işlerden için de kurtulmadınız; öyle ki hiç kimse övünmesin. Çünkü biz kendimiz Allahın işiyiz. İyi işler için Mesih İsa'da yaratıldık. Allah o iyi işleri önceden hazırladı, hep onlarla uraşalım diye."
- Şimdi Yeni Antlaşma'dan kimi ayetler okuyup, iyi işler imanlının hayatında ne kadar önemli diye anlayacağız? (sıra ile birer parça okuyun)
 - Matta 5:16
 - 1.Tim 2:10
 - 1.Tim 6:18
 - Titus 2:7
 - Titus 2:14
 - Titus 3:8
 - Titus 3:14
 - İbraniler 10:24
 - 1.Petrus 2:12
 - Açıklama (Vahiy) 19:8

5. İman ve işler için EA'dan örnekler: İbrahim ve Rahav (a.20-26)

- burada çok güzel fark ediyoruz, iman etmek nasıl oluyor. İman etmekte her zaman 3 adım var:

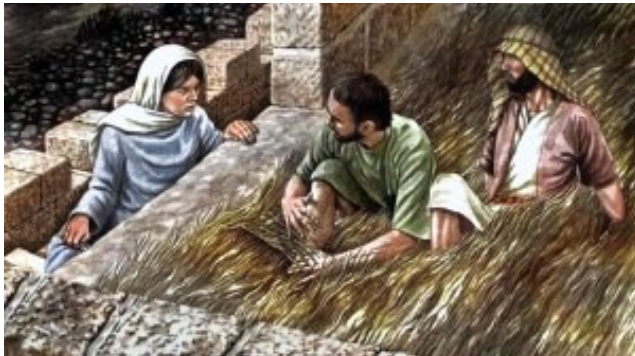
- (1) Allah konuşuyor, kişiye söz veriyor
- (2) kişi kafasında "Evet, bu doğrudur" diye karar veriyor
- (3) kişi riske girip Allahın konuştuğuna göre davranıyor (iman her zaman riskli bir şeydir)

- İbrahim'in hayatından iman ve işler için örnekler sayın. (İbr. 11:8-19)

RAB ne konuştu?	risk neydi?	sonuç (rezultat) neydi?
"Kasabanı bırak, yola çık"		
"Yaşlıyken çocuk sahibi olacaksın"		
"Biricik oğlunu kurban et"		

- Rahav kimdi, onun yaptığı neydi? - Yeşu 2

- onda iman var mıydı?
- hangi ayetlerden belli oluyor?
- imanını nasıl gösterdi?
- nasıl riske girdi?

6. konu - Dilimizi doğru kullanmak (3:1-12)

1 Kardeşlerim, birçoğunuz muallim olmayın. Çünkü bilin ki, onlar daha sıkı davalanacaklar. 2 Hepimiz birçok meselede günaha düşüyoruz. Ama sözleriyle günah işlemeyen kişi, o tastamam bir kişidir. O, aynı zamanda bütün bedenini de deneyebilir.

3 Bakın, beygirlerin ağzına gem vuruyoruz, bizi seslesinler diye. Böylelikle onların bütün bedenini çeviriyoruz. 4 Bir de gemilere bakın! Kocamandırlar ve korkunç rüzgarlar onları kakıyor. Ve gene de, kaptan onları küçük bir tahta ile her nereye isterse çeviriyor. 5 Aynı onun gibi, dil küçücük bir beden parçasıdır ve gene de büyük şeylerle övünüyor. Bakın, ufacık bir şey nasıl kocaman bir yangın başlattırıyor. 6 Ve dil zaten bir ateştir, bir kötülük dünyasıdır. Dil, beden parçalarımızın arasında öyle bir yer alıyor ki, bütün insanı lekeliyor. Dil, ateşini cendemden alıp bütün hayatı yakıyor.

7 İnsan her türlü hayvanı, kuşları, yılanları ve denizde yaşayanları, hepsini uslantırabildi ve daha da uslantırıyor. 8 Ama dili hiç bir insan uslantıramıyor. O, hiç rahat vermeyen bir kötülüktür, ölüm getiren bir otalaktır.

9 Onunla Baba Allahı övüyoruz, ve gene onunla insanlara sövüyoruz, ki onlar Allahın benzeyişinde yaratıldı. 10 Demek aynı ağızdan hem övmek, hem sövmek çıkıyor. Kardeşler, bu işler lazım öyle olmasın. 11 Acaba, bir pınar aynı zamanda hem tatlı, hem acı su mu çıkarıyor? 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin taneleri verebilir mi, ya da asma incir verebilir mi? Aynı onun gibi, tuzlu bir su kaynağı, tatlı su veremez.

1. Muallimler daha sıkı davalanacak (ayet 1)

- Neden öyle, bu haksızlık değil mi? Mesele oluyor konuşmak için - muallimler daha fazla konuşmak zorunda, onun için daha çok günah işlerler.
- Konuştuğumuz sözler bizi bağlıyor. İncil derslerinde nasıl konuşuluyor: “Kardeşler, biz LAAAZIM....” - Böyle konuştuktan sonra sen mecbursun onu yerine getirmeye, yoksa ikiyüzlü olursun.

2. Dille işlenen günahlar en zor yeniliyor (ayet 2)

- İmana gelince kişi zinayı, içkiciliği, hırsızlığı brakabilir, ama yalan, ikiyüzlülüğü, sövmeyi ve kırıcı sözleri çok daha zor yenecek.

3. Dille hangi günahlar işleniliyor - herkes fikir versin

- Sövmek - pis laflar kullanmak
- İlenmek, lanet etmek - başkasına kötülük dilemek
- Yalan - bilerek yanlış söylemek
- İkiyüzlülük - kişinin yüzüne gerçek düşüncelerimizi söylememek

- **Dedikodu** - başkasının günahını yaymak, onunla sevinmek
 - **Yemin etmek** - daha inandırıcı olmak için Allahın adını kullanmak
 - **Gururlu kararlar vermek** - “Ben artık bir daha...”
 - **Eğlenmek, aşağılamak** - başkalarını küçük düşürmek
 - **Övünmek** - kendimizi daha üstün göstermek
 - **Maana bulmak** - hep başkalarının yaptıklarını beenmemek
 - **Suçlamak, davalamak** - kişileri hep sulu çıkarmak
 - **İnsanları yaralamak** - kötü sözler insanların yüreğini kırıyor
- **Paylaşın:** Bu 12 günahın içinde en kötü 3 tane hangileri?

4. *Dil neye benziyor:*

a. **Gem (ayet 3)**

- beygirleri durdurmak, ya da yürütmek için
- Kim sözlerini kontrol edebilirse, bütün hayatını kontrol edebilir

b. **Gemilerdeki dümen (ayet 4)**

- hayatımızın yolunu çiziyor: bir laf yaştıktan sonra artık serbest değilsin

c. **Ateş (ayet 5-6)**

- özellikle toplantıda: bir laf atılıyor ortaya, bir saat içinde bütün toplantı onu konuşuyor

d. **Vahşi hayvan (ayet 7)**

- inekler nedir: terbiyeleştirilmiş bikler, köpekler kurtlardan türedi, domuzlar, yabani domuzlardan... Var insan evinde tiger tutuyor
- Demek: dil aslandan, tigersden de daha korkunç, terbiye olmak istemiyor

e. **Zehir / Otalak (ayet 8)**

- Otalak nasıl güzel yemeği bozarsa, kötü sözler de insanların arasını bozuyor

5. Dil ikiyüzlüdür - aynı anda iyilik ve de kötülük yapar (a. 9-12)

- Adam toplantıda en güzel sözlerle dua ediyor - evinde en ufak şey için ağzını bozuyor.
- Biz bunu çok ufak bir mesele sayıyoruz, gülüyoruz - ama Yakub'un sözlerine göre, sen “kendini lekeliyorsun”.
- En büyük güdücü bile azıcık kızdı mı, bed sözler kullanıyor.

Sül. Özdeyişleri’nden dört tane ilaç

16:24

“Hoş sözler petek balı gibidir, cana tatlı ve bedene şifadır.”

- Alışalım, birbirimize hoş ve faydalı laflarla konuşalım.

10:19

“Çok konuşanın günahı eksik olmaz, akıllı kişiy dilini tutar.”

- İş çok kolay: daha az konuşmaya alışalım !

12:18

“Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser, ama anlayışlı kişilerin dili şifa verir.”

- Konuşmadan önce düşünelim. Önce beyin - sonra ağız.

25:15

“Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, Tatlı dil en güçlü”

- ikna etmek = kişiye neden bizim fikrimiz doğru olduğunu akıl yolu ile anlatmak; yavaş yavaş mantığı kullanmaya alışalım.

7. konu - İki tür bilgi (3:13-18)

13 Aranızda anlayışlı ve bilgili kişi kim? O kişi onu iyi davranışlarıyla gösterebilir, anlayışın getirdiği alçakgönüllülüğüyle gösterebilir.

14 Ama yüreklerinizde acı kıskançlıklar ve çekişmeler varsa, o vakit övünmeyin, hakikata karşı yalan söylemeyin. 15 Bu tür bilgi yukarıdan değildir, ama dünyadandır, insanca isteklerden gelen bir şeydir, şeytandandır. 16 Çünkü nerede kıskançlık ve çekişme var, orada karışıklık ve her türlü kötü iş var.

17 Ama yukarıdan gelen bilgi, en birinci saftır, sonra barıştıdır, yavaştır, lafa anlayışa geliyor, merhamet ve iyi işlerle doludur. O bilgide iki türlü oynamak ve ikiyüzlülük yok. 18 Ve barıştıdır kişiler, barışıklıkla ekiyorlar ve doğruluğun harmanını hazırlıyorlar.

1. İki tür bilgiti karşılaştıralım:

Dünyadan bilgi	Gökten bilgi
1. Kuvvet arıyor (Apo.İşl.8:9-11; Kol 2:18)	- Sevgi arıyor
2. Kendi faydasını arıyor (1.Tim. 6:5)	- Başkasının faydasını arıyor
3. Ayrılık getiriyor (1.Tim. 6:3-4; 1.Kor 8:1-3,11)	- Birlik getiriyor
4. Şeytanın işini bitiriyor	- Rabbin işini bitiriyor

2. Birinci yanlış bilgi türü: 'görüm bilgisi'

- 'bilgi' grekçe 'gnosis' - kocaman bir sahte öğretişin sebebi oldu
- ama o bilgi kafa bilgisi, kitap bilgisi değil, 'görüm bilgisi': bazı imanlılar Allah tarafından 'özel bilgi' aldığını sandılar ve o bilgiye sahip olmayan imanlıları hor gördüler.
- Mesela: "Ben cenneti gördüm", "Ben cehennemi gördüm", "Ben dünyanın sonunu gördüm"... ve en yaygın olan söz: "Rab BANA konuştu"
- Bütün bu konularda temelimiz ve asıl bilgi kaynağı İncil'dir. Apostolların sözlerine dayanıyoruz - değil gördüğümüz şylere
- Kol 2:18**
Hiç kimse kazandığınızı elinizden almasın. Onlara çok iyi geliyor, kendi kendini alçaltırsınlar ve meleklerle tapsınlar. Gördüğü görüntülere dayanıyorlar. Hiç sebepsiz yerde, boş boş bedence düşünceleri ile kabarıyorlar.

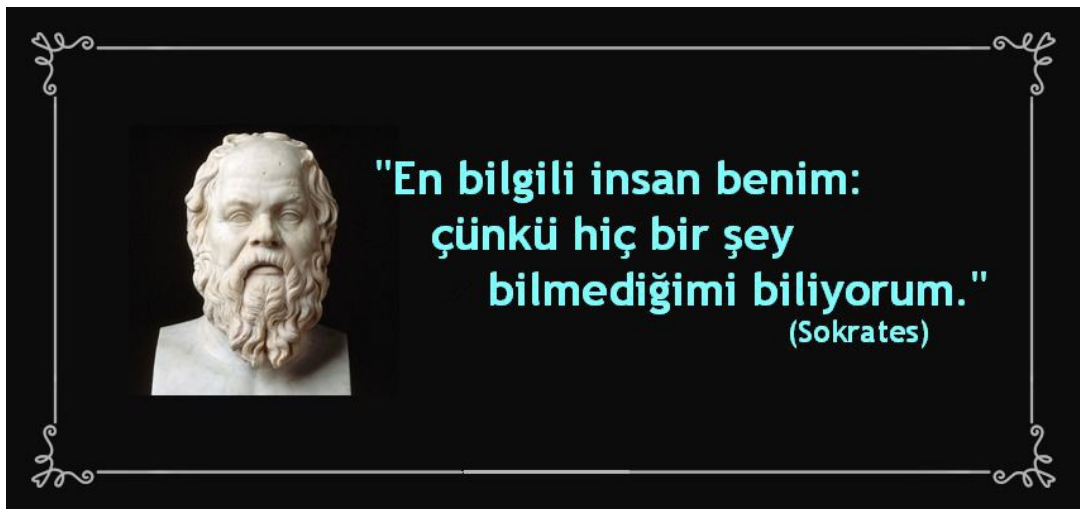
- Bir kişi sana dedi mi: “RAB BANA KONUşTU” sen ona artık hiç bir şey diyemezsin. Kişi o sözleri toplulukta önem ve g kazanmak için, ve herkesi susturmak için kullanıyor.
- Rab sana konuştuğunu düşünürsen, ağzını açma, kimseye bildirme; çünkü Rab sana konuşmuş, kiliseye değil.
- Eğer gene de ağzını açıp sözde gördüğün ya da duyduğun şeyleri başka imanlılara bildirdin mi, kendine peygamber yapmış olursun. Ve o zaman topluluk seni deneyecek:

(1) Matta 7:15-20 - kilise senin içlerine, senin hayatının meyvalarına bakacak. Ve eğer hayatın uygun değilse, Rab seni ateşe atacak (Matta 7:19).

(2) 1.Kor 14:29 - kilise seni yargılayacak, sen kiliseyi yargılamayacaksın. Konuştuğun şeyler Rabden mi, değil mi diye onlar karar verecekler. Onların sözü seninkinden daha büyük. Sen onları “Rab bana konuştu...” laflarıyla korkutamayacaksın.

2. İkinci yanlış bilgi türü: 'kafa bilgisi'

- İngilizce bir atasz: “Körlerin krallığında tek gözlü kişi kraldır”. Aynı biçimde çok cahil, hiç bilgisi olmayan bir grup imanlının arasında bir iki ayet öğrenmiş, makamlı sözlerle Kutsal Kitabı okuyabilen ama aslında hiç bir şey anlamayan kişi de, kendini ykseltirip herkesi kontrol edebilir.
- **1.Tim 1:6-7**
Var birtakım kişiler, bunları bir kenara atıp boş laflara saptılar. Allah kanunun muallimleri kesiliyorlar, ama ne konuştuklarını anlamıyorlar. Kesin olarak ortaya attıkları meseleler nedir bilmiyorlar.
- Az bir şey okumuş olan imanlı çok kolay gurura kapılabilir, “Birşeyler öğrendim, diploma aldım” diye.
- Ama gerçekten kendini okumaya veren imanlı, okudukça daha alçakgönüllü oluyor. Çünkü ancak öğrendikçe, daha ne kadar bilmediğini anlıyor.

8. konu - Dünya istekleri (4:1-10)

1 Acaba, aranızdaki kavgalar ve çekişmeler nereden geliyor? Onlar sizin içinizde muharebe eden isteklerden gelmiyorlar mı? 2 Bir şeyiniz eksik ve gözünüz onda kalıyor. Onu çok istiyorsunuz ama alamıyorsunuz. O vakit çekişiyorsunuz ve kavga ediyorsunuz, öldürüyorsunuz bile. Ama siz neden alamıyorsunuz? Çünkü dilemiyorsunuz. 3 Belki diliyorsunuz ama gene de alamıyorsunuz. Neden? Çünkü kötülük için diliyorsunuz, hani onu sade sizin istediğiniz gibi kullanasınız.

4 Sizi gezginci kişiler! Siz bilmiyor musunuz ki, dünyaya dost olmak, Allaha düşman olmak demektir. Onun için, dünyaya dost olmak isteyen herkes, Allahın düşmanıdır. 5 Sizce Kutsal Kitap boşuna mı diyor: O, bize vermiş olduğu ruhunu kıskançlıkla özlüyor. 6 Ama O, daha fazla merhamet ediyor. Onun için diyor ki, "Allah yüksek kişilere karşı durur, ama düşkünlere merhamet eder."

7 Onun için Allaha boyun eğin. Şeytana karşı durun, o da sizden kaçacak. 8 Allaha yaklaşın, o da size yaklaşacak. Siz günahkarlar, ellerinizi temizleyin. Ve siz iki fikirli olanlar, yüreklerinizi paklayın. 9 Kahırlanın, yas tutun ve aalayın! Gülüşünüz aalamaya dönsün, sevinciniz de üzüntüye dönsün. 10 Kendinizi Allahın önünde alçaltırın. O vakit O da sizi yükseltirecek.

1. Kıskançlık (ayet 1-2)

- 'içinizde muharebe eden istekler'
Sül.Özd. 30:15 - "Sülügün iki kızı vardır, adları 'Ver, ver'dir."
- Yeryüzündeki istekler birer sülük gibidir: sana yapıyorlar, kanını emiyorlar ve hep daha fazla istiyorlar.
- ilahi 117 "Kalbim kavrulur" - Dünyanın zevki, şeref ve şanı Deniz suyudur, tuzlu ve acı. Ondan içenler daha çok susar, Benim tükenmez bir pınarım var, Sen, ya Rab İsa ! Sen, ya Rab İsa !
- Efes 5:5 - "Hiç bir açgözlünün (ki, o aslında puta tapmaktır), evet, Mesihin ve Allahın krallığında öylesinin mirası olmayacak."
- Materyalizm - '...izm' hep bir ideoloji, bir din demektir (sosyalizm, komunizm, budizm). Şu anda materyalizm toplulukları bir tsunami dalgası gibi herşeyi süpürüp gidiyor. Buna karşı durmalıyız.

MATERYALİZM

Sana gerekli olmayan bokluk için
Sahip olmadığın parayı harcıyorsun

1. Timoteyus 6:8

“Ama memnunluk getirip Allah yolunda yürümek - aslında büyük kazanç budur. 7 Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmediğimiz, ne de buradan bir şey götüremeyeceğiz. 8 Yiyeceğimiz var mı, giyeceğimiz var mı - o kadar yeter bize.”

- Temel ihtiyaçların karşılandı mı, gereksiz şeyler isteme.

2. Doğru biçimde dua etmek (ayet 3)

a. Birinci hata: dua etmemek

- “alamıyorsunuz çünkü dilemiyorsunuz’ - sık sık yanlış yere başvuruyoruz: Allaha değil, ama insana
- Yeşaya 31:1 - “Vay haline yardım bulmak için Mısır’a inenlerin! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atlılara güveniyorlar, Ama İsrail’in Kutsalı’na güvenmiyor, RAB’be yönelmiyorlar.”
- Mısır sanki Allah halkı için ana kucağı idi: herhangi problem olunca oraya koşup, hep oradan yardım istediler. (Yakup ve oğulları: ekmek - kral Hizkiya: askeri yardım)

b. İkinci hata: kendi keyfimiz için dilemek

“kötülük için diliyorsunuz, hani onu sade sizin istediğiniz gibi kullanasınız”

- Rabbin duası: “Senin adın kutsal bilinsin, senin istediğin olsun, senin krallığın gelsin” - bunlar nasıl olacak: otomatik değil, bunu yerine getirmek için Rab kendi halkını kullanacak - bunu dua ederken, sen kendini Rabbe bir instrument gibi teslim ediyorsun.
- Doğru biçimde dua etmek için iki şart:
(1) Yuhanna 15:7 - “Siz bende kaldınız mı, ve sözlerim de sizde kaldı mı, o zaman her ne isterseniz dileyin ve bu iş sizin için olacak. 8 Çok yemiş verdiniz mi, o zaman öğrencilerim olacaksınız. Ve öylelikle Babam şanlanacak.

(2) Yuhanna 14:14 - “Benim adımla bir şeyi dilediniz mi, ben onu yapacam.”

- Bunu açıklayın!

3. Gezgincilik (ayet 4-6)

- Mahallede bir kadın zina etti mi, erkek onu öldürecek kadar kıskanıyor
- ‘Zina’ sözü Kutsal Kitapta sık sık putlara tapmak anlamına geliyor. Rab kendi halkına o kadar baalı, ne kadar bir erkek kendi karısına baalı ise.
- Onun için bizdeki ruhunu kıskanıyor. O bize ruhumuzu verdi, Rabbi özleyelim diye. Ama bu dünyayı özledik mi, Rabbi kıskandırıyoruz. O halde Rab öfkeleyebilir mi?

4. O zaman ne yapalım: 11 tane buyruk (ayet 7-10)

- Bu dünya sevgisinden nasıl kurtulacaz? Yakup burada bize 11 tane akıl veriyor. Onları sayın.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

(10)

(11)

9. konu - Kardeşini aşağılamak (4:11-12)

11 Kardeşler, birbirinizden için kötü konuşmayın. Kendi kardeşinden için kötü konuşan ya da davalayan kişi, Allah kanunundan için kötü konuşmuş oluyor ve o kanunu davalamış oluyor.

Ama kanunu davaladın mı, sen artık kanunu yerine getiren biri değilsin, hakimsin! 12 Ama kanunları yapan ve kendisi hakim olan tek Biri var. Ve Onda var kuvvet, hem kurtarsın hem de yok etsin. Peki, sen de kimsin, başkasını davalıyorsun?

1. İmanlı kardeş = Allah kanunu

- Bir imanlı ne kadar korkarsa, Allah kanununu bozmasın, aynı derecede kardeşini kırmamaya dikkat etmeli.
- **Lev 19:16**
“Halkının arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin. RAB benim.”
- **Efes 4:31, 1.Petrus 2:1**
“Onun için, her türlü kötülük ve her türlü kurnazlık, ikiyüzlülük, kıskançlık ve her türlü zem yapmak - bunları bir tarafa atın.”
- **Düşün:** Senin toplantında kardeşler hakkında hep kötü konuşan imanlılar var mı? Onları durdurmak için ne yapabilirsin?

2. İmanlı kardeşi davalamak olur mu, olmaz mı?

- Bir tarafta yazıyor: DAVALAMAYIN - Matta 7:1-2, Rom 2:1, Rom 9:20, Rom 14:4, Rom 14:13
- Öbür tarafta yazıyor: DAVALAYIN - 1.Kor 5:1-13, özellikle a.12
- **Paylaşın:** Bunu nasıl çözeceğiz?

10. konu - Kendine güvenmek (4:13-17)

13 Gelin, bakalım, siz de, hani diyorsunuz: "Bugün belki de yarın filanca kasabaya gideceiz, bir sene orada kalacaz, ticaret yapıp para kazanacaz."

14 Siz yarın ne olacak bile bilemiyorsunuz. Hayatınız zaten nedir ki? Bir buğudur - kısa bir vakit için görünüyor, ve sonra meydana yok. 15 Siz öyle konuşacağınıza, şöyle diyeceksiniz: "Rab isterse yaşayacaz, onu bunu yapacaz."

16 Ama şimdi büyük laflarla övünüyorsunuz. Böyle övünmeler hepsi kötüdür . 17 Onun için, kim iyi olan şeyi biliyor ama onu yapmıyor, işte bu ona günahdır.

1. Yahudiler tüccardır

- Yahudiler diaspora yüzünden bütün dünyaya yayılmışlardı. Bu hem zorluk, hem de fırsat oluyordu. Her yerde akrabalar oldukları için, ticarette birbirlerine güvenebildiler. O yüzden gezip ticaret yapmak Yahudilere kolay gelirdi. Yakup burada ticaret yapmayı eleştirmiyor (Vaiz 11:1 "Ekmeğini suya at, çünkü günler sonra onu bulursun.")
- Ama problem kendine, kendi gücüne ve aklına güvenmektir: "Ben yaparım, ağabey!"

2. Kendine güvenmeye temel ve sebep yok: herşey bir anda değişebilir

- KK'tan örnekler:
 - a. Davut - Ziklak kasabasında (1.Samuel 30)
 - b. Haman - Ester 7:10
 - c. Nabal - 1.Samuel 25:37-38
 - d. Hananya ve Safira - Apo 5:9-10
 - e. Hirodes - Apo 12:22-23
- Kendi hayatından, tanıdıkların hayatından örnekler sayabilir misin?

3. Neden kendimize güvenmeyelim? Hayat kısadır - biz onu kontrol edemeyiz

- Eyub 14:1 "İnsanı kadın doğurur, Günleri sayılı ve sıkıntı doludur. 2 Çiçek gibi açıp solar, Gölge gibi gelip geçer."
- İnsan ne kadar hava durumunu kontrol edemezse, aslında hiç bir konuda kontrolü yok. Sanki bir ay önce belli bir gün için piknik planlıyorsun. ... akılsızlıktır.

4. "Rab isterse" demek

- Değil bir ağız alışkanlığı gibi, ama gerçekten düşünerek

5. "kim iyi olan şeyi biliyor ama onu yapmıyor, işte bu ona günahdır."

- Bu ayet sanki biraz bağlantısız duruyor - genel bir prensip anlatıyor. Her zaman geçerli olan bir hakikat.
- İnsan nasıl günah işleyebilir:
(1) yapmakla (2) söylemekle (3) düşünmekle (4) yapMAmakla
- insan kanunu da aynı prensibi destekliyor: araba sürerken önünde bir kaza olursa, sen de yardım etmezsen, kazaya sebep olan şoför kadar suçlu olursun.

11. konu - Zenginlere uyarı (5:1-6)

1 Siz zenginler! Gelin şimdi bakalım, ve başınıza gelecek olan belalardan için ağlayın. 2 Zenginlikleriniz çürümüş, rubalarınızı böcekler yemiştir. 3 Altınlarınız ve gümüşünüz artık küflenmiş ve onların üstündeki pas size karşı şahitlik yapacak, etlerinizi sanki ateşle yiyip bitirecek. Son günlerin içindeyiz ve siz kendinize zenginlikler biriktirdiniz.

4 Bakın, sizin tarlalarınızda ekinleri toplayan işçiler var ya! Onları aldatırıp gündeliklerini vermediniz. Ve o işçilerin bağrımları Orduların Rabbinin kulaklarına erdi.

5 Siz yeryüzünde güzellik yapardınız, kendi zevklerinize yaşırdınız. Ama canlarınızı boğazlama günü için beslediniz. 6 Doğru olan kişiyi, size karşı gitmeyen adamı davalatırdınız ve öldürtürdünüz.

1. Bu konu kimi ilgilendiriyor? Ne zaman insan zengin sayılıyor?

- Çoğu zaman 'zenginler' söz konusu olunca kulaklarımızı kapatıyoruz: “O bana konuşmuyor - ben zengin değilim”
- Peki, ama zenginlik nerede başlıyor? 1 milyon mu? 200 bin, 100 bin, 50 bin, 10 bin, 5 bin mi? 5 kg altın mı, 1 kg, 500 g, 200 gram mı? ... Anlıyoruz zenginlik insanın kafasında bitiyor. Mal sevgisi yürekte belli oluyor - değil banka hesabında.

2. Sanki Yakup, İsa'nın sözlerinin devamını konuşuyor:

- **Matta 6:19-20**
Yeryüzünde kendinize zenginlikler biriktirmeyin. Burada böcekler ve küf onları yiyip bitirirler. Hırsızlar da girip onları çalırlar. 20 Hayır! Kendinize gökte zenginlikler biriktirin. Orada ne böcekler ne de küf onları yiyip bitirmez. Hırsızlar da girip onları çalamazlar.
- **Luka 16:24**
Şöyle bağırmaya başlamış: 'Ey, İbrahim dedemiz! Bana acı! Ne olur, Lazar'ı yolla da parmağının ucunu suya bandırsın, dilimi azıcık serinletirsin. Çünkü bu yalınlar içinde acı çekiyorum.'

3. davalatırdınız ve öldürtürdünüz

- Herhalde başka imanlıları öyle eziyet eden Yahudi Mesihçiler henüz yoktu. Yakup burada İsrail'de imanlılara baskı yapan Yahudi zenginlere konuşuyor.
- Mesihçi olmayan Yahudiler, imanlıları dışlayıp her türlü kontakttan uzak tuttular. Ya da işçi olarak tutup, gündeliklerini vermediler.
- Sanki nasıl İsa'yı öldürdüler - şimdi de imanlıları yok etmeye çalışıyorlar.

4. Yerus alim kilisesi 'fakirler' olarak bilinirdi

- Apo 11:29-30 - Agabus kıtlık için peygamberlik yaparken, en önce Yerus alim'deki kardeşler için para topladılar
- Gal 2:10 - Petrus ve Yakup, Petrus'tan rica ettiler, her yerde fukara Yerus alim kilisesi için yardımlar toplansın
- Apo 24:17; Rom 15:25-27; 1.Kor 16:1-2; 2.Kor 8:1-9:1 - Pavlus da onu her yerde yerine getirdi

12. konu - Sabretmeyi öğrenin (5:7-11)

7 Onun için, kardeşler, Rab gelene kadar sabredin. Bakın çiftçiye: o da topraktan kıymetli bir yemiş bekliyor. Onun için dayanıyor, birinci ve ikinci yağmuru alana kadar. 8 Siz de sabırlı olun ve yüreklerinizi sağlamlaştırın. Çünkü Rabbin gelişi yakınıyor.

9 Kardeşler, birbirinize karşı mırmırdanmayın, öyle ki davalanmayasınız. Bakın, hakim zaten kapıda hazır duruyor.

10 Kardeşlerim, kötülüğü görmek ve dayanmak teması için, Rabbin adında konuşmuş olan peygamberleri örnek alın. 11 Bakın, dayanan kişileri mutlu sayıyoruz. Eyub'un sabrından için işittiniz, hem de, Rab onun sonunu nasıl etti. Artık görüyorsunuz, Rab çok merhametlidir ve acıyan biridir.

1. sabır örneği: çiftçi

- turplar sadece 25 günde hazır ... zeytin ağaçları 30-40 senede
- ama hiç bir bitki hemen olmuyor, uzun uzun besleyeceksin, ancak o zaman rekolte edebilirsin
- Rab de öyle bir çiftçidir: Mezmur 80, Yeşaya 5, Yeremya 2:21 - Matta 21:33-44 . Rab bağcıdır ve sabırla bekliyor, kendi halkı üzüm, meyve yetiştirsin

Mantarlar - 2 haftada hazır ...

... ama bir **meşe ağacı** yetiştirmek 100 yıl sürüyor

- Benim imanlı hayatım neye benziyor: hafif ve kolay koparılan mantarlara mı, yoksa sapsağlam bir ağaca mı?
- O mantarlar çok nazik ve öyle güzel korunan yerlerde yetiştiriliyor ki: insan sıcaklığı aynı derecede tutuyor, havayı kontrol ediyor, hep nemli olsun. Mantarlar büyüyürken her dertten korunuyorlar
- Meşe ağacı ise, yapayalnız, tek başında rüzgar, şimşekler, kuraklık ve karlar boğuşuyor. Ancak öyle sağlam bir ağaç oluyor.
- Ders: “Sabretmek işimizin ve imanlı hayatın bir parçasıdır - onsuz olmaz”

2. sabır örneği: Çölde İsrail

- “mırmırdanmayın” - 1.Kor 10:10 “Ne de onların bazıları yaptıkları gibi, mırmırdanmayın. Onları ölüm meleği yok etti.”
- sevinmemek, Rabbin verdiği bereketlerini saymamak, Allaha büyük saygısızlıktır. Ve madem Rab bize sabrediyor, biz de bizimle birlikte aynı çölde gezen kardeşlerimize sabrederim, onları taşıyalım.
- Ders: “Sabretmek, şikayet etmemek demektir. Onu sevinçe kabul edelim”

3. sabır örneği: peygamberler

- Yeremya 40 sene aynı haber yaydı... ama halk gene de tövbe etmedi. Sonra ona febalık yaptılar, öldürmeye kalktılar
- İlyas hem Rabbin sözünü kral Ahaz'a söyledi, kraliçe İzebel bütün başka peygamberleri öldürdü.
- Hezekiel - Eze 4:8-9 “Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım. 9 "Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin.”
- Ders: “Çoğu zaman kendi halkımızdan bile zorluk göreceğiz. Rabden aldığımız haberi sabırla paylaşmaya devam edelim”

4. sabır örneği: Eyub

- Eyub 42:10-17 - en sonunda Rab herşeyi yerine getirdi... ama çok acı çektikten sonra.
- Eyub kitabında bize kolay, hazır cevaplar verilmiyor: neden Rab razı geldi Eyub acı çeksin? Doğru bir kişi acı çekti mi, o haksızlık değil midir?
- Ders: “Eyub hiç bir zaman “neden” sorusuna cevap alamadı. Biz de acı çekerken onu sormayalım.”

13. konu - Yemin etmeyin (5:12)

12 Herşeyden önce, kardeşlerim, hiç yemin etmeyin: ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de herhangi başka bir yemin etmeyin. Sözünüz 'evet' mi, evet olsun, 'hayır' mı, hayır olsun. Öbür türlü davalanacaksınız.

- **Matta 5:33-37**

Ve işittiniz, bizim dedelerimize nasıl denildi: 'Yalan yere yemin etmeyeceksin. Ama Rabbe ettiğin yeminlerini yerine getireceksin!'

34 Ama ben size diyorum: hiç yemin etmeyin! Ne gök üzerine, (orası Allahın kral iskemlesidir), 35 ne yer üzerine, (o Onun ayaklarının basamağıdır), ne de Yerusâlim üzerine, (orası 'büyük kral'ın kasabasıdır). 36 Kendi başının üzerine de yemin etme, çünkü saçının tek bir telini bile ne beyaz, ne de kara yapabilirsin.

37 Öyle değil! Sizin lafınız olsun, 'Evet' mi, evet; ya da 'Hayır' mı hayır. Ondan ötesi Şeytandandır.

- Yahudilik yalnız bu konuda İsa'dan ders almışlar. İsa'da sonra yemin etme alışkanlığı çok azaldı.
- Yemin eden kişi iki günah işliyor:
 - (1) Yeminler 3. buyruğa karşı günahıdır: yemin eden, Rabbin adını boşa anıyor. Allahın yüceliğini kendiışlerini bitirmek için kullanmaya kalkıyor.
 - (2) Yemin eden kişi kendi güvenilirliğine şüphe atıyor: madem "Bu iş öyledir" demek yeterli değil, demek yemin etmeden konuşurken yalancılık yapıyorsun. Ve seni duyan kişiler de düşünecek: "Bu Mesihçiler hepsi yalancıdır" - ve böylece Rabbin adını düşürmüş olursun.

14. konu - Dua etmeyi öğrenin (5:13-18)

13 Aranızda bir kişi çekide mi, dua etsin; mutlu mu, ilahi söylesin.

14 Aranızda biri hasta mı, topluluğun ihtiyarlarını çağtırsın. Rabbin adında hastayı zeytinyağıyla yağlayıp onun üzerinde dua etsinler. 15 Ve iman etmekle söylenen dua, hasta kişiyi kurtaracak ve Rabbin adında ayağa kaldıracak. Ve günah işlemişse, onlar da ona af edilecek.

16 Günahlarınızı birbirinize açık açık söyleyin ve birbiriniz için dua edin, öyle ki, iyileştirilesiniz. Doğru bir adamın canlı duası çok şey değiştiriyor.

17 İlyas da bizim gibi hisseden bir insandı. Ama ciddi olarak dua etti, yağmur yağmasın diye. Ve sonra yeryüzünde üç sene altı ay yağmur yağmadı. 18 Ve bir daha dua etti, ve sonra gök kendi yağmurunu saldı, toprak da yiyenti çıkardı.

1. Aranızda biri çekide mi ... mutlu mu ... hasta mı ...

- 3 durum, 3 farklı tepki - ama aynı kişiye dön. Sanki ne durumda olursan ol, Rabbi an - insanlarda çare arama.
- Rab her durumda hayatımızın merkezinde olmalı

2. hasta: meshetmek ve dua

- Sadece burada ve Markos İncilinde geçiyor. Markos 6:13, 16:18
- Katolik kilisesinde bu tören ölüm yatağında olanlara yapılır. Oradaki maksat, hastanın iyileşmesi değil, onu ölmeye hazır etmekir. Ve tabii ki, ancak papazın bu töreni yapma hakkı vardır. Ama 5:14'te 'topluluğun ihtiyarları'ndan söz ediyor. Onlar ayrı bir ruhsal kategori değildi; İncile göre her imanlı her ruhsal işi yapabilir.

iki görüş var:

- (1) tören gibi meshetmek: Mesih'in bereketi ve şifası hastanın üzerine gelsin. Demek topluluğun ihtiyarları yetkisini kullanarak güç versinler.

- (2) hizmet gibi meshetmek: yağlanmak günlük temizliğin bir parçası idi (bugünkü krem sürmek gibi). Demek topluluğun ihtiyarları kendini alçaltıp hizmet etsinler.

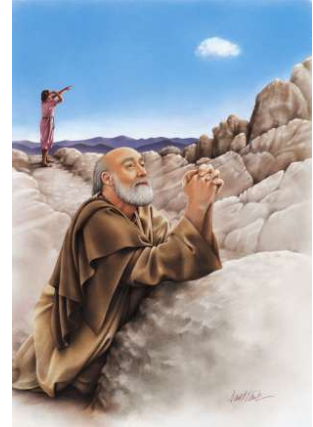
3. günahları itiraf edin

- Bir topluluk o dereceye gelmeliyiz; o kadar güven olsun kardeşlerin arasında.
- “Birbirinize” - günah çıkartmak bir tören değildir. Her gerçek imanlı, başka imanlıya diyebilir: “Rab senin bu günahını bağışladı”. Katolik kilisesinde onu ancak papazlar yapabilir. Bu tamamen insanca, uycurulmuş bir inançtır.
- “iyileştirilesiniz” - bu bedensel hastalıklardan mı, yoksa ruhsal bozukluklardan mı demek istiyor? Tartışın ve 1.Kor 11:30'la karşılaştırın
(“Zaten bu sebepten aranızda birçoğu zayıf ve hasta oldu, birçoğu gene uykuya daldı”. - Not: "uykuya dalmak" YA'da hep imanlıların ölmesi demek oluyor}

4. İlyas dua konusunda bize örnek

- dua etti ve kuraklık oldu: 1.Krallar 17
- gene dua etti ve yağmur yağdı: 1.Krallar 18:42-45
- nasıl bize örnek olabilir? Biz onun kadar Rabbe adanmış değiliz. Rab bizim dualarımıza aynı onun kadar mı önem verecek?
- cevap: önemli olan değil adanmışlık, ama Rabbin isteğine göre dua etmek. Rab ona önce dedi ki, “yağmur yağmayacak” ve” yağacak” ... ancak o zaman İlyas dua etti.
- İman etmek: istediğimizi hayal edip onu sözlerimizle yerine getirmek DEĞİL.
- Ama: Rab önce bir konuda söz veriyor, sonra imanlı o sözü kabul edip söze dayanarak hareket ediyor.

15. konu - Günahlı kardeşi kazanmak (5:19-20)

19 Kardeşler, diyelim sizden bir kişi hakikattan sapıyor. Ve o vakıt birisi onu yeniden döndürüyor. 20 O kişi bilsin ki, günahkârı yanlış yoldan çeviren, bir can ölümden kurtarmış olur ve bir sürü günahı örtmüş olur.

- Son teşvik sözü - Yakup eski bir pastor gibi hayatının ana dersini ortaya atıyor: biz Mesih İsa'nın işine devam etmeye çağrıldık. O bir kurtarıcı olarak kaybolmuşları kurtarmaya geldi... biz de kurtulanları kurtaralım.
- Bir toplulukta kardeşlerin arası öyle olsun: en birinci yerde insan sonsuzca kaybolmasın. Onun kurtuluşu herkesin sorumluluğudur.

